

Vaggvisa från Floda

Dalarna

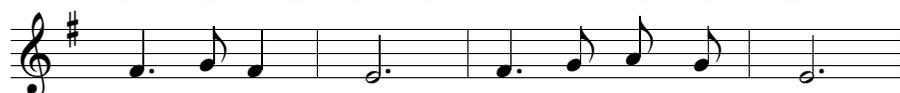
1. I him-len är vår det he - las-te år.

2. Nu so-ver mitt gull, mitt sö - tas-te gull.

Det kla - ra - ste sol-sken i him - len rår.

På kud-den där vi - la dess skä - ra hull.

Dröj där en stund, fall nu blott i blund.

In - te du lyss, tag nu blott min kyss.

Vak - na se - dan så frisk och sund.

Vag - ga stan - na nu, vyss, vyss, vyss.

1 I himlen är vår det helaste år.
Det klaraste solsken i himlen rår.
Dröj där en stund, fall nu blott i blund.
Vakna sedan så frisk och sund.

2 Nu sover, mitt gull, mitt sötaste gull.
På kudden där vila dess skära hull.
Inte du lyss, tag nu blott min kyss.
Vagga stanna nu, vyss, vyss, vyss.

I himlen är vår

Vaggvisa från Floda

Wiegenlied aus Floda

1

I himlen är vår
det helaste år.
Det klaraste solsken
i himlen rår.
Dröj där en stund,
fall nu blott i blund.
Vakna sedan
så frisk och sund.

Im Himmel ist Frühling
das ganze* Jahr.
Der hellste Sonnenschein
herrscht im Himmel.
Bleib dort ein Weile,
Fall jetzt nur in Schlummer.
Wache dann auf
so frisch und gesund.

2

Nu sover mitt gull,
mitt sötaste gull.
På kudden där vila
dess skära hull.
Inte du lyss,
tag nu blott min kyss.
Vagga stanna nu,
vyss, vyss, vyss.

Jetzt schläft mein Gold,
mein süßestes Gold.
Auf dem Kissen dort ruht
sein zarter Leib.
Lausche du nicht,
nimm nun bloß meinen Kuss.
Wiege, steh jetzt still,
vyss, ...(*Klingsilben*)

* *helaste*: wörtl. das "ganzeste" (Superlativ)

BB 150515